

M O N T E A L E G R E

=====
Maandblad ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná - Brasil

R e d a c t i e

M. E O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.F. 71, Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: R. J. Groenveld
Englumstraat 9, Oldehove Gn
Gironummer 982435.

Abonnementenprijs: In Brasil: NCr\$ 3,35 per halfjaar
In Holland of elders f. 5,50 of Am\$ 2,00 per halfjaar.

Verschijnt maandelijks.

=====
I N H O U D :

Pag.	2.	Schriftoverdenking.
	3.	Brief uit het Moederland.
	5.	Zending/evangelisatie.
	5.	Luchtposttarieven.
	6.	Dia do Colono.
	7.	Jeugdleven: Een voorstel.
	8.	Coöperatienieuws: Cijfers 1e halfjaar 1968 Met rapport 'Joosten'.
	10.	Kolonisatie: Fam Malestein; Kolonievereniging.
	10.	Kubriek voor de Vrouw.
	12.	Kerkelijk nieuws: Ds. J. Geersing.
	16.	Jeugdrubriek.
	16.	Veeroverzicht.
	16.	Advertentie.

=====
OCTOBER 1968

3e Jaargang no. 10.
=====

H R I F T O V E R D E N K I N G

en goedertieren mens....."

Een goedertieren mens doet zijn ziel wel;
maar die wreed is, beroert zijn vlees.

Spreuken 11 : 17.

Van de koningen Israëls was het bekend onder de omwonende volken, zij "goedertieren" koningen waren. Goedertierenheid, goedgunstigheid, is een deugd van een meerdere ten opzichte van een mindere. Iemand is licht geneigd om gunstig te beschikken over een verzoek iets goeds. Er is welwillendheid om anderen iets goeds te gunnen. Is verstand om met wijsheid gunsten te verlenen, zodat de goedgunstigheid kan standhouden tegenover mogelijk misbruik. Er is daardoor koninklijks aan deze deugd. 't Is nog iets anders dan goedigheid. kan niet sollen met een goedertieren mens.

Voor onderwijzers is goedertierenheid een kostelijke deugd. Dan doen onze kinderen een "goede" meester, die gaarne kleine "goede" gunnen aan de leerlingen gunt, maar die niet met het gezag laat spelen. goedertierenheid kent afstand.

Voor hem zelf is het een voorrecht. Hij heeft er genoeg in, dat anderen genieten. Een zekere solidariteit van genieting in het goede werkt aan aangename stemming. "Een gezond hart", vrij van kwade gedachten, driften en boze bewegingen tegen de naaste, dat kweekt een vrolijk humeur. En als er iets is, dat iemand diep in zijn hart hindert, pijn, pijn, kwelt, dan kan het tesamen genieten van het goede met de klas kinderen, die men het goede gunt, de goedertierene weer geheel evenwicht brengen. Dan kan er heel wat mee door. Dan is hij lankmoedig. En dan grijpt hij als bij intuïtie de juiste middelen tot zijn doel.

Een lankmoedige is groot van verstand, breed van blik op zijn termijn (Spr. 14:29). Een gezond hart is het leven des vleses (14:30). Een vrolijk hart zal het aangezicht blij maken. Een vrolijk hart is een gedurige maaltijd (15:13,15).

In al deze uitspraken is, in de lijn der Spreuken, gedacht aan de uitvaardigen, de oprechten (de echte kinderen Gods), die in de vreze van de HEEREN wandelen. Hun is veel vergeven, daarom zijn ze vergevensgezind. Zij zijn één Lichaam in Christus, zij vormen een liefdesgeselschap, daardoor leven zij niet voor zich zelve alleen. Zij weten hun rang en ambt, daarom hebben zij oog voor afstanden. Zij aanbidden goedertierenen Vader, daarom hebben zij kennis van wat goedertierenheid en barmhartigheid is. Hun hart is in beginsel omgezet en gereinigd van de boze werken en de hatelijke hartstochten, die krijg voeren tegen de ziel. Zij hebben het Boek der Wijsheid, zij weten, dat alle dingen door Jezus Christus terecht zullen komen, daarom kunnen zij rustig en temidden van de moeilijkheden. Hun hart is vast, betrouwende op de Heere, hun hart is gezond gemaakt door de levenwekkende wederbarndacht des Heiligen Geestes - hun hart is vrolijk in al deze weldaden van de Heeren en welwillend tegenover de naaste.

In al deze heerlijke dingen, die God geeft aan Zijn kinderen - de een de ander minder - op hun gebed - al deze dingen hebben invloed op hun psychische leven, ja ook op hun lichamelijk welzijn.

Als bij een zieke een vrolijk hart het medicijn goed kan maken, zo kan een vrolijk Christenhart een gedurige maaltijd. Het drukt zich af op het gelaat, het stempelt tenslotte de gehele persoon tot een typische vriendelijkheid. Niet de welgedaanheid van het individu, dat voor zijn eigen welvaren leeft - niet de slappe goedigheid van een zwakke persoonlijkheid, ook niet de hoge neerbuigende vriendelijkheid, die de naaste

kan wegzetten. Neen, het is de rustige goedgunstige liefde-met-verstand voor de naaste, die deze naaste opheft, terwijl toch de van God gestelde afstand blijft. Het is de koninklijke houding van de mens-als-beeld-Gods

En dat doet zich ook in de lichamelijke algemene toestand gelden. De goedertieren mens doet daarmee zijn ziel, dat is zichzelf, zijn gehele persoon, wel.

Een evenwichtige, verstandige, lankmoedige, een goedertierene "Meester" doet zijn ziel wel.

Hier is een Christelijk ideaal, reeds onder het Oude Testament onder Gods volk bekend. En zelfs de heidenen wisten er van, dat het onder hen werkelijk voorkwam. Goedertieren koningen !

Maar nu de keerzijde.

De lankmoedige is groot van verstand, maar die haastig is van ge-
moed, steekt de dwaasheid naar boven. Wie driftig is en onbedachte
dingen doet in zijn grollende haastige uitval om dit en om dat, die
draagt zijn eigen dwaasheid als een banier boven zich uit.

Een gezond hart is het leven des vleses, maar nijd is verrotting
der beenderen. Nijd is zo sprekend op het gezicht. Iets ontevredens,
iets gemelijks komt er in die plooiën boven de neus en in die mond-
hoeken. Men kan mager worden van dagelijkse nijd. Dat belemmert de
gezondheid des harten. Dan 'zit' er wat. Dan kwelt er wat. Dan wordt
de geestkracht gebroken. Dan wordt men licht wreed tegen zijn naaste.

En die wreed is beroert zijn eigen vlees. Hij brengt zijn eigen ge-
stel in de war.

De kinderen Gods struikelen daar nog zo vaak in.

Maar wat hebben zij een voorrecht, dat zij met al hun nijdigheid en
mismoedigheid en domme driftigheid tot de Here kunnen vluchten en
bij Hem genezing zoeken.

Zal de Vader hun niet de Heilige Geest geven als zij Hem daarom
bidden ?

Schrikkelijk is het voor die mensen, die in de strikken der wreed-
heid zitten, en wier gestel geheel in de war gebracht wordt en die
geen goedertierenheid kennen, omdat zij de goedertieren hemelse Vader
de nek hebben toegekeerd.

Waar zullen zij genezing vinden ?

(Uit: Van de Rechtvaardigen

A. Janse.)

B r i e f   u i t   h e t   M o e d e r l a n d

Al lang - vèel te lang - ligt op mijn bureau een nummer van "Monte Alegre" als een "stille" om mij te herinneren aan mijn belofte, mijn taak. Deze herinnering was echter te stil; een opmerking van br. Groen veld uit Oldehove was de noodzakelijke duw om me over de 'drempel' heen te helpen.

En vooral, nu ik U schrijf op 26 september - de dag nà onze 'School dag' - besef ik, hoe erg het is dat ik U zo lang liet wachten op een brief. Niet omdat die brieven zo belangrijk zijn (al hoop ik wel, dat de lezers er 'wat' aan hebben), maar vanwege 't doel, waarom die brieven geschreven zouden worden. 't Ging toch om het beoefenen van het Familieverband ! En dat hebben wij gisteren samen weer 'beoefend'; beter gezegd: gevierd ! En nu moet U zo'n mooie dag al missen, maar nu onthield ik U ook nog een schriftelijke groet vanuit het moederland. Och, er zijn wel excuses, laten we die maar lachterwege laten; we zullen alles op alles zetten om weer regelmatig te 'groeten'.

Ja, we vierden gisteren onze Schooldag. Wat waren er veel bezoekers. De laatkomers konden nergens een stoel bemachtigen. Hij of zij moest

zich bij de vele 'staanders' voegen, maar dat was niet erg. Hetgeen we hoorden vergoedde dat ongenakkelijke ruimschoots, zodat je je nauwelijks bewust was dat je een zitplaats miste.

U weet allen wel: we leven - nee: we zijn door God geplaatst; de tijd, waarin we leven is toch ook door God uitgekozen! - in een moeilijke tijd: verachting der profetie, ontkennen der wetten Gods, ongekende zedeloosheid, het zijn allemaal kenmerken van deze tijd. En 't ergste is, ook in de kerken woedt deze valse profetie, maakt daar zijn slachtoffers. Ja, het is zo, zoals een oude broeder onlangs tegen mij zei: er gaat een storm van valse profetie, een geest van wetteloosheid door 'onze' kerken, en deze maakt daar zijn slachtoffers. En is het dan niet overweldigend rijk, een grote gave Gods, een bewijs van Zijn trouw, als je op zo'n Schooldag uit en naar de Schriften daartegen hoort waarschuwen. Nee, niet in de houding van: wij Gereformeerden! wij weten het zo goed; neen, maar in de houding van: wèlk een genade, dat God ons verwaardigt trouw te mogen blijven! Ds Hettinga sprak gisteren over: De kerk schreit, ja vanwege de grote ontrouw, in en buiten de gereformeerde kerken. Maar ondanks die droefheid is er de blijdschap in de vastheid van Gods trouw. Dát hoorden we!

Maar we zagen ook veel. Uit alle windstreken waren ze gekomen. Men schat het aantal bezoekers op plm 13.000. Oude bekenden, die jaar in jaar uit aanwezig mogen zijn; maar ook veel jongeren; jongeren die bewust gekozen hebben, en ook op deze dag hun keuze des te meer bewust worden. Ook nog wel jonger waren er. Zij hebben de keuze nòg niet kunnen doen; ze zijn er nog te jong voor. Maar het enthousiasme der ouders (en ouderen) werkt zo aanstekelijk, dat zij ook graag gaan. En wie zou daar niet dankbaar voor zijn? O, nee, een Schooldag is gèèn kerkdienst, het is een feest, een kerk-feest. Lende Israël ook niet zulke kerk-feesten? Nee, nee, we zetten geen = tussen Vrijmaking en b.v. Pascha, al is er wèl overeenkomst. En sprak 'K.S.' al niet over een 'nieuw-testamentisch-purinfest'? Dan zijn we toch zeker in goed gezelschap!

Maar al is de Schooldag gèèn kerkdienst, toch geeft de HEERE deze dag aan de kerken, natuurlijk om Hem te loven, maar ook ter versterking van het geloof, ter verdieping van onze kennis in deze dagen van opnieuw oplaaiende kerkstrijd. En juist daarom zijn we zo dankbaar voor de vele jongeren op die Schooldag. Maar we misten er ook velen.

U weet - Ulas het al in 'ons' Ned. Dagblad - dat de P.S. van Overijssel een uitspraak deed in de kwestie 'Kampen', een goede, schriftuurlijke uitspraak. Je zou kunnen zeggen: de P.S. heeft zich beijverd om rècht te doen (dat is het eerste!), dat werd toch ook gevraagd! Maar de P.S. deed 't zo, dat daarin doorklonk de liefde tot de dwalende broeders, dat daarin te horen is de roep: Kom ga wèèr met ons en doe wèèr als wij! Door de uitspraak is er een zekere afronding over de kwestie 'Kampen' gekomen. En helaas - en nu kom ik weer bij de Schooldag terug - voor velen is die afronding een afsluiting! "De Schooldag zegt ons niets meer!" hoort men uit die kringen. Ze kunnen zich niet meer met ons verblijden op deze mooie dag, omdat ze zich niet meer kunnen verblijden in de voortgang van Gods kerkvergaderend werk, zoals Hij dat doet in deze tijd. Hoewel het aantal schooldagbezoekers jaarlijks toeneemt, missen we deze broeders en zusters pijnlijk. Het eerst is wel, dat je zo vaak merkt, dat men niet meer open staat voor argumenten uit de Schrift en de Belijdenis.

U begrijpt, dat wij (en daar behoort U toch ook bij?) met spanning de komende Generale Synode tegemoet zien. Wat 'n bovenmenselijk zware taak komt er te rusten op de schouders van de broeders, die dan geroepen worden beslissingen te nemen. Geve de HEERE, dat zij zich dan ook allen laten leiden door Zijn Woord. Als er uit en naar dat Woord gesproken wordt, zal zelfs die zware taak hen licht vallen, en zullen de beslissingen tot zegen van Zijn Kerken kunnen zijn. De voorbereidingen voor een vervroegde synode

worden al getroffen. We hopen U op de hoogte te houden.
 Ondanks alle verdriet en spanning, mag de blijdschap overheersen en
 daarom groeten wij met een vrolijke, blijde Hogeschooldag-groet
 Tot wederhorens!
 Uw Schooldagbezoekers S.J. Sietsma

Z E N D I N G / E V A N G E L I S A T I E

DS KIL SOO JEONG

Toen we in begin augustus met ds Braaksma naar Campinas waren, hebben we op de terugreis in São Paulo geprobeerd contact te krijgen met de zendeling van de Koreaans Presbiteriaanse Kerken, ds Kil Soo Jeong.

Het werd geen speurtocht, want al spoedig stonden we bij een oud kerkje, waarvan een gedeelte als pastorie was afgetimmerd. Eerst was ds Kil Soo niet thuis. Later ontmoetten we hem en spraken enkele uren. Ds Kil Soo was nog maar korte tijd in Brasil, had onvoldoende geld voor een op poten gezette studie van het Portugees en daardoor ging het gesprek soms moeilijk.

Maar het ijs was gebroken, toen hij ons boeken liet zien, in 't Koreaans, die hij gebruikte voor het maken van zijn preken en daarbij opmerkte: 'Eu gosto muito de Greydanus' (Ik houd veel van Greydanus). Ds Kil Soo vertelde van zijn emigrantengemeente, en van zijn voorgenomen zendingsarbeid, zodra hij het Portugees goed machtig was. Ds Kil Soo had zich erg eenzaam gevoeld, en was geweldig blij broeders te ontmoeten. Dit bleek geen frase te zijn, want toen wij vanaf het busstation in São Paulo vertrokken, dook hij daar plotseling op om ons uit te wuiven.

EVANGELISATIE IN DE KOLONIE

Het is de kolonisten natuurlijk bekend, dat in januari j.l. de zondagschool voor de Braziliaanse gezinnen weer begon. Dankbaar mogen we constateren, dat het nog steeds draait. Elke zondagavond is er belangstelling. Op de avond, toen ds Braaksma de zondagschool met een bezoek vereerde, waren er zelfs 60 bezoekers. Ds Geersing kwam ook en toen telden we er 50. Ook heeft ds Geersing de Brazilianen kort toegesproken. Een prestatie hé, na 7 dagen in Brazilië te zijn!

Zegene de Here dit werk.

A.N.

DE LUCHTPOSTTARIEVEN

Het is weer zo ver: Tant Pos heeft salarisverhoging gekregen. En een flinke kap.

Met ingang van 1 oktober zullen de luchtposttarieven als volgt zijn:

Holland, Z.Afrika, Australië, Duitsland, Nw Guinea:	5 gram	NCr\$ 0,75
	elke 5 gram	mèr NCr\$ 0,35
Canada, Verenigde Staten	5 gram	NCr\$ 0,30
	elke 5 gram	mèr NCr\$ 0,25
Argentinië	5 gram	NCr\$ 0,15
	elke 5 gram	mèr NCr\$ 0,10
Suriname, Curaçao	5 gram	NCr\$ 0,65
	elke 5 gram	mèr NCr\$ 0,25

DIA DO COLONO

LEI no. 5.496 - de 5 de Setembro
de 1968

Institui o 'Dia do Colono', a ser comemorado em 25 de Julho de cada ano.

O Presidente da República
Faço saber que o Congresso Nacional
decreta e eu sanciono a seguinte Lei:

Art. 1º Fica instituído o 'Dia do Colono' que será comemorado no dia 25 de Julho de cada ano.

Art. 2º Esta Lei entra em vigor na data de sua publicação.

Art. 3º Revogam-se as disposições em contrário:

Brasília, 5 de Setembro de 1968;
147º da Independência e 80º da República.

A. COSTA E SILVA
Ivo Arzua Pereira.

Deze wet - die, zoals alle andere wetten, geeerbiedigd dient te worden - betekent het volgende:

- . Dat in het vervolg de 25 ste Juli van elk jaar de Nationale feestdag van alle kolonisten in Brazilië zal zijn, waarop een ieder aan de ander heilwensingen en verbroederingsgroeten moet doen.
- . Dat dan de vlaggen uit moeten, en de scholen welhaast vrijaf moeten hebben, of een les aan deze verbroederingsdag moeten wijden.
- . Dat op deze dag elke kolonist, of hij nu in Monte Alegre, of in São Paulo, of als arme loonslaaf op een plantage in het noorden van Pernambuco of Bahia woont - zich gelukkig moet gevoelen, feest moet gaan vieren, overpeinzingen moet verrichten omtrent zijn gelukkig lot, ofwel op ordentelijke wijze protestvergaderingen moet beleggen en petitie's moet tekenen ter verbetering van zijn lot.
- . Dat deze wet voorziet in een langdurige voorbereidingstijd, n.l. vanaf 5 september 1968 tot 25 juli 1969, zijnde 10 maand en 20 dagen, in welke tijd de kolonist zich kan beraden op welke en hoe-danige wijze hij zijn beroepsfeest zal inkleden.
- . Dat tevens alle andere voorzieningen, zo zij zouden bestaan, hetzij officieel, hetzij semi-officieel bij de wet verboden zijn.
- . Dat het in deze wet echter geheel en al ontbreekt aan een aanwijzing op welke wijze deze dag verder doorgebracht moet worden, zodat dit wellicht een glimp is van hernieuwde democratie, en volksvrijheid, en het is dan ook te verwachten, dat het vrije volk de vrije wil zal opbrengen, deze wet in alle eenvoud zo spoedig mogelijk te vergeten, daarbij overgaande tot de orde van de dag, d.w.z. hard werken om een beetje mais, rijst en bonen; zwaar zuchten om de hoge belastingen, en zo nu en dan een devaluatie incasseren.
- . Dat niettemin een ieder geacht wordt de wet te kennen, waarom dan ook dit product van onwerkelijkheidszin en bureaucratie in het federale staatsblad werd opgenomen, zijnde wet nummer 5.496, waarbij de papieren rompslomp op het Ministerie, in het Presidentiele Kabinet en in het Nationale Congres, alsmede de zet- en drukkosten toch wel een slordige 500 conto zal hebben gekost, als 't niet meer is. Immers, 't zijn dure jongens, die daar zitten en wetten nittlenken. Duurder, dan de arme 'Colonos', die dit moeten betalen.

EEN VOORSTELAan de Leden van de Jeugdvereniging

Enige tijd geleden kreeg ik een verslag in handen van het bezoek van Paus Paulus VI aan Bogota in Bolivië. Jullie zullen je nog wel herinneren, hoe dat bezoek van de Paus naar voren geschoven is op de begroetingsavond van ds Braaksma. Toen werd er gewezen op de oppermacht der Roomse Kerk vanaf Pedro Alvarez Cabral tot aan Bogota '68. Toen werd ook gezegd, dat de Paus wel uit zou zijn op verlenging en versterking van de roomse suprematie.

En de eerste foto, genomen in Zuid-Amerika van Paus Paulus VI toonde dit duidelijk. Bij het verlaten van het vliegtuig op het vliegveld in Columbia werd eerst de grond gekust, evenals Columbus dit deed, toen hij voor het eerst de Nieuwe Wereld betrad.

Overigens was de reis voor de Paus wel wat gemakkelijker dan destijds voor Columbus. Bijna 12 uur duurde de vlucht van Rome naar Bogota. In een zeer luxieus ingericht vliegtuig; er was aan boord zelfs de mogelijkheid om een bad te nemen. Dit is een luxe, die b.v. president Johnson niet eens kent.

Een groot aantal journalisten maakte de reis mee. Men werd duidelijk gemaakt, wat het presiese doel van de reis was. Gezegd werd, dat de grote armoede en het grote verschil tussen rijk en arm en de zeer uiteenlopende manieren, waarop men tracht deze moeilijkheden op te lossen, de eigenlijke aanleiding waren voor de reis van de Paus. De journalisten kregen daarover de volgende waterdichte verklaring die vast niet in 5 minuten is opgesteld.

"Het Vaticaan zoekt naar ontwikkeling, vreest revolutie, waarschuwt tegen geweld, erkend, dat hervormingen dringend nodig zijn, en probeert de Latijns Amerikaanse regeringen te beïnvloeden, het geweten der rijken wakker te schudden, de rijke en ontwikkelde landen in te schakelen en ook de Latijnse geestelijkheid. Maar dit alles, zonder dat de kerk verlies van z'n privileges riskeert".

Deze zinnen mag je nog wel eens drie keer overlezen. Dan zul je ook begrijpen, waarom ik het woord 'waterdicht' gebruikte. En als lest-best is de laatste zin het belangrijkste: de belangen van de kerk veilig stellen.

Van het bezoek van de Paus is nog veel interessants te vertellen, maar ik moet eindelijk eens aan mijn voorstel toekomen. Van het interessante nog dit: Er werd in Bogota ook een beetje aan eucumenisme gedaan. Drie protestanten, waaronder een Lutherse bisschop woonden een mis bij. De Lutheranen preekte. Dat is gewoon in het eucumenisme. Het ongewone was deze keer, dat de Anglicaan, die ook meedeed, voor het Roomse gehoor klaagde over gebrek aan vrijheid van godsdienst in Columbia.

Paus Paulus ging dus naar Zuid-Amerika om te proberen iets te doen aan de problemen, die tot een crisis zouden kunnen leiden.

En nu is mijn voorstel dit: Zouden jullie op het Jeugdcongres '69 deze dingen niet eens aan de orde kunnen stellen?

Als daar eens gesproken werd over wat het communisme nu eigenlijk is. Als bij een tweede inleiding de grote problemen van arm en rijk in Bras eens naar voren kwamen? Dan zou er nog een derde inleiding moeten volgen met een antwoord op de vraag: Wat zegt Gods Woord hiervan? Daarvoor - 't is slechts een suggestie - zou b.v. Nehemia 5 besproken kunnen worden.

Dat was dan deze keer zo maar eens een voorstel, omdat we aan jullie werk denken, en het belang ervan zien.

Jullie A. Nap.

o o p e r a t i e n i e u w s

CIJFERS OVER HET EERSTE HALFJAAR 1968.

ingevoerde melk: 451.608 kg (1e halfjaar 1967 524.195 kg; de grote hoogte van dit jaar speelt een grote rol bij dit enorme verschil.)

gemiddelde netto opbrengst der zuivelproducten per kg geleverde melk: NCr\$ 0,2017 (vrij van I.C.H.belasting)

<u>Maandcijfers:</u>	<u>Productie melk</u>	<u>% vet</u>	<u>Gem. per dag</u>
Januari	95.608	3,870	3.084
Februari	87.986	3,913	3.034
Mart	73.902	3,848	2.384
April	65.525	3,707	2.184
Mei	61.571	3,757	1.986
Juni	67.016	3,615	2.234

<u>Productie</u>	<u>kg/lts</u>	<u>Gem. opbr.kg/ltr</u>
Consumptiemelk	240.975 lts	NCr\$ 0,3885
Boter	6.491 kg	" 4,28
Kaas	13.746 kg	" 2,68
Kwark	3.153 kg	" 0,80
Iogurte	5.160 lts	" 0,36
Room	233 lts	" 3,75
Wei	130.695 lts	" 0,003
Ondermelk	2.516 lts	" 0,005
Karnemelk	1.597 lts	" 0,15

Omzet van de winkel en de loods

Mais 168.463 kg

Veevoeders 82.862 kg

Totale omzet van alle verbruiksartikelen (exclusief kunstmest)

NCr\$ 50.175,75

(Van kunstmest zijn geen exacte gegevens van het kolonieverbruik bekend wegens grote voorraden in de loods en op de boerderijen)

Okvereniging

Kunstmatige inseminatie

Inseminaties: 147 1e keer
73 2e keer
38 3e keer
12 4e keer
2 5e keer.

R. Nauta

HET RAPPORT 'JOOSTEN'

Door de vriendelijke bemiddeling van H.M. Ambassade in Rio ontvingen we het verslag van de praktijk-tijd door student W.J. Joosten doorgebracht in de Nederlandse landbouwnederzettingen in Brazilië van 18 augustus 1967 tot 31 maart 1968.

Misschien is het wel een beetje chauvinistisch, maar toen ik dit verslag in handen kreeg, lette ik allereerst op de gegevens over onze kolonie.

Dan stuit je bij de vermelding van het aantal bedrijven direct op het visionaire aantal van 61 ! Of zou dit nu maar een gewone drukfout zijn ?

Van onze kolonie schrijft de heer Joosten verder:

Fonte Alegre ligt n.l. op de fazenda van Klabin, een grote papier-

fabrikant. De grond is niet in eigendom; er wordt echter maar een lage huur berekend. Monte Alegre bestaat van de rundveehouderij, en bezit een eigen zuivelfabriekje. De producten hiervan worden op de fazenda verkocht en eventuele overschotten worden elders op de markt gebracht. De kolonie vormt een deel van het programma van Klabin (zelfverzorging van voedsel voor de arbeiders in de papierfabriek, die alle op de fazenda wonen).

Een nadeel voor Monte Alegre is, dat ze sterk afhankelijk zijn van Klabin: de melkprijs (die op het moment redelijk is) wordt vastgesteld in overleg met Klabin; soms is dit voordelig, maar deze prijs ligt ook wel eens beneden de marktprijs. De krachtvoerprijzen zijn over het algemeen vrij hoog, omdat de Coöperatie niet op de vrije markt kan kopen. De handelaren komen op de fazenda. Mede door hun geloofsovertuiging is Monte Alegre niet geïntegreerd. De kolonisten vormen een bijzonder hechte gemeenschap."

Bij een enkel ding zouden we een opmerking willen maken. De tendens van dit schrijven zou de indruk kunnen geven, dat de vrijheid van Monte Alegre een zeer beperkte is. De heer Joosten somde immers op: de kolonie is onderdeel van het Klabin-zelfvoorzieningsplan; de melkprijs is gebonden; de coöperatie is niet vrij om op de markt b.v. veevoerders te kopen.

Oorspronkelijk bestond er inderdaad het plan tot zelfvoorziening van voedsel voor de arbeiders. Voorzover ik het kan bezien, is dit alleen geslaagd in de zuivelsector, maar ook niet precies in de zin, die het rapport aangeeft, want het grootste deel van de afzet gaat naar dat grootste deel van het personeel dat buiten de fazenda woont. Wat de binding aan de melkprijs betreft het volgende: Dit is een binding aan Klabin en de marktprijs. Inderdaad ligt die prijs iets lager, maar hiertegenover staan gratis energievoorziening en gratis wegenonderhoud. De mededeling in verband met de veevoederprijzen, dat Monte Alegre niet op de vrije markt zou kunnen kopen, berust op een vergissing.

De mening van de heer Joosten over de Fokveedag '68 in Monte Alegre is als volgt:

"Het vee op de fokveedag in Monte Alegre gaf enorme verschillen te zien: De oudste en de jongste categorieën waren bevredigend. De jongste categorieën werden hier gevormd door de eerste K.I.-kalvereh, die een goede indruk gaven. De tussenliggende groepen waren matig tot zeer slecht. Bij die groepen viel vooral het jongvee op door slechte beenstanden. Waarschijnlijk moet de oorzaak gezocht worden in de voeding (mineralen)."

Dit napraten over het verslag van de heer Joosten mag hiermee niet eindigen. Dankbaar zijn we voor zijn werk, ook in de aanvulling van het Agrarisch Archief, door Ir Bouman indertijd opgezet.

Zouden het oorspronkelijk archief en de aanvullingen, nu het vertrek van Ir Kloosterman voor de deur staat, niet kunnen dienen op te beleggen vergaderingen?

Als nu de avonden, anders bestemd voor Ir Kloosterman, eens gereserveerd bleven voor dit doel en als nu beurtelings elk der boeren eens een hoofdstuk van het Agrarisch Archief inleidde? Dit vooral met het oog op de jongeren.

A. Nap.

L O N I S A T I ELIE MALESTEIN

De laatste berichten, die ontvangen werden, vermeldden, dat de Familie Malestein (Balkbrug) waarschijnlijk op 1 november op het vliegtuig vertrok. Wat zal het een blijdschap geven, dat we na zo'n lange tijd de familie Malestein weer een nieuwe kolonist mogen begroeten.

ONIEVERENIGING

In mei j.l. werd het koloniebestuur uitgenodigd voor een gesprek met de Firma Klabin n.a.v. de enquête in verband met het nieuwe contract met de Firma Klabin. In september volgde een nieuw gesprek met de Firma Klabin hierover. Naast het contract werden besproken Palmas (in '63) en een gedeelte van Palmas voor uitbreiding verkregen; het koloniebestuur verzocht om reservering van eveneens het andere deel) en de stratificering van de rest van de kolonie. De besprekingen hierover zijn nog gaande.

A.N.

-----

b r i e k   v o o r   d e   V r o u w

=====

HOE ZWITSEN WE HET NEER ?

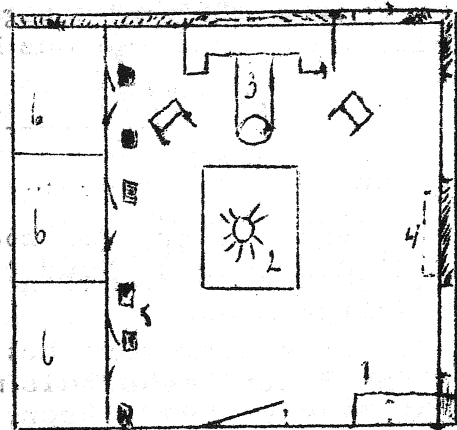
Herinnert U zich nog van afbeeldingen, verhalen of uit eigen aanbevelingen, hoe Uw ouders of grootouders de grote kamers van hun tijd inruiden meubilerden ?

het midden recht onder de petroleumlamp de grote uitschuifbare tafel, met daarop het dienblad met toebehoren. Tegen de bedsteedeurjes een rij stoelen en op de schoorsteenmantel een zwart marmeren bordje versterkt met 'gouden' letters en links en rechts de nimmer brekende 'zijstukken'

een paar hoge rieten stoelen stonden rond de uit België afkomstige buishevel, die vooral in de zuidelijke provincies een graag geziene warmten was. Tussen de ramen hing de 2 m hoge spiegel. Bij bruiloften werd er met huishoudzeep een 've het bruidspaar' op geschreven. Een eiken of mahoniehouten meubel voltooide het meubilair.

Zolang men gebonden was aan die éne lamp, die steevast midden in de kamer hing, was er aan de opstelling van de meubels ook niet veel te veranderen. En ook heden ten dage komt U nog wel kamers tegen, waar men van deze gedachte is uitgegaan: Kamer inruimen ? Dan de tafel in het midden en de stoelen aan de kant, klaar ! En is iemand erg ontevreden met deze opstelling, wel, niets op tegen. Maar het is wel erg belangrijk, dat er méér mogelijkheden gekomen zijn.

Het is lange tijd één van de reclamezinnen van Philips geweest, dat door de lichtspreading (meerdere verlichtingspunten in de woonkamer en ook in de andere vertrekken ook) de gezelligheid en woonbaarheid van een vertrek veel groter zal worden. Men wil het maar al te graag geloven. Wandlampen, op verschillende plaatsen aangebracht en de z.g. schaarmodellen, die tot een meter uitgetrokken kunnen worden geven de mogelijkheid om de tafel tegen de

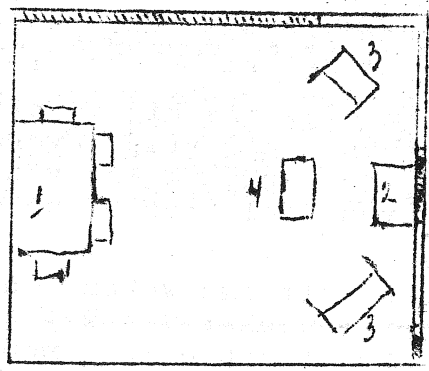
- 1 kabinet
- 2 Tafel
- 3 kachel
- 4 spiegel
- 5 stoelen
- 6 bedsteden

wand of in een hoek te zetten, en toch voldoende licht te hebben, om er 's avonds ook nog wat bij te kunnen werken.

De werkelijke ruimte in de kamer wordt er natuurlijk niet groter door, maar dit idee krijgt U wél, en dat is op zichzelf al heel wat waard. Vooral nu in de tegenwoordige tijd de kamers kleiner van afmetingen worden gebouwd, is iedere mogelijkheid om een idee van meer ruimte te krijgen, bijzonder welkom.

Is er een aparte eetkamer, die dicht bij de keuken gelegen is, dan is dat al één functie minder die ruimte vraagt, maar meestal zal de kamer tegelijk moeten dienen voor woon-zit-eetkamer.

- 1 Tafel met stoelen
- 2 Haard
- 3 harsen stoelen
- 4 harsen tafeltje.

Als U de kamer een keer wilt veranderen en U wilt niet onnodig sjouwen met de meubels, maak dan een plattegrondje van kamer en meubels op schaal, b.v. 1 : 15. Is de tafel 80 cm breed, dan wordt die op de tekening 4 cm.

En dan kunt U gezellig op een avond gaan schuiven, tot U een bevredigende oplossing gevonden hebt, of er na een nachtje slapen ineens een goed idee komt. Hebt U er een beetje plezier in gekregen, dan kijkt U wellicht ook in het blad dat over woninginrichting gaat

even in om te zien wat de mensen van het vak ervan zeggen. Weet U dat hier een heel mooi blad voor woninginrichting bestaat, dat 'Casa e Jardim' heet ?

Toegegeven, er staan wel eens foto's in waar je van rilt, maar bij de meeste is de uitroep: "Hm...wat is dát mooi!" op zijn plaats.

Of het niet een beetje boven onze stand is, al die huizen met privé-zwembaden en minstens twee kamers voor de dienstmeisjes ?

Och, een modeplaat gooit U toch ook niet weg omdat er een paar luxe avondtoiletten in staan ? De ideeën voor een rok en blouse kunt U er uit halen en wat we niet nodig hebben, rustig laten staan en zo is het met die woninginrichting ook. Het gaat om de ideetjes, die U en ik er uit kunnen halen en waarmee we ons huis prettiger en aangenamer kunnen inrichten.

JCD

UIT DE KINDERMOND

Vraag aan Anneke van 4 jaar: "En hoe oud ben jij wel ?"

Een verontwaardigd antwoord: "Oud ? Ik ben helemaal niet oud. Ik ben zo nieuw als wat".

En een jongetje van 4 jaar vond het maar erg onlogisch, dat pappa en mamma helemaal naar het ziekenhuis moesten om de baby te halen:

"Wij zijn toch ook niet weggelopen, toen wij geboren waren ?"

GEVRAAGD:

Méér abonnees.

Méér ingezonden stukken

Propaganda door abonnees.

Ideeën voor het blad.

Adressen voor proefnummers.

Tijdige betaling.

WEEKLIJK NIEUWS

DS. J. GEERSING

Na veel vergeefse pogingen en teleurstellingen mochten we na ruim een jaar vacant te zijn geweest weer een predikant in ons midden ontvangen, zij het dan niet een eigen, doch wel een leenpredikant, voor de tijd van een half jaar. Dat was op 28 september.

Voor deze weldaad des Heren is in de samenkomst der gemeente, als in de huizen de Here oprecht gedankt. Onze gebeden werden verhoord Gods tijd en wijze. En hierin zien we de Koning der Kerk zeer consoort met ons, Zijn Gemeente, Zijn Lichaam bezig te verzorgen en te behouden.

Reeds met de komst van ds Braaksma hebben wij, als bij vernieuwing de goede van des Heren Huis gesmaakt. En thans, nog vrij onverwacht ontvangen we weer zondag aan zondag de levende verkondiging van Gods woord, en mogen we straks weer het Heilig Avondmaal vieren, en werden ereds drie kinderen gedoopt.

Op zaterdagavond laat om elf uur werden we uit ons wakend dromen geschrikt door luid getoeter. In het schemer donker van het kerkplein was het ineens een drukte van belang. Inderhaast aangeklede mensen kwamen velden toe ter begroeting. Mejuffrouw Dees begon haastig in de soep te roeren, en het duurde niet lang, of de hele familie Geersing zat aan tafel, dank zij de goede zorgen van mej. Dees.

We hebben ze die zondagmorgen maar lekker laten slapen; die laatste gesdienst was echt nog niet vervelend. Een eerste begroeting na kerkdienst deed allen goed. In de middagdienst was er een aandachtig gehoor voor de prediking over Lucas 10 : 17 - 20.

Op maandagavond 30 september was er door de kerkeraad een begroeting rond belegd, die druk bezocht werd, en vrijwel hetzelfde karakter kreeg als die van ds Braaksma. Er was een vrij lang programma af te werken, waar vooral de jeugd zich niet onbetuigd liet. Toespraken, lezingstukjes en voordrachten wisselden elkaar af. Natuurlijk werd het predikantsgezin met een wagen vol eetwaren, waaronder een levende kip, en dozijnen eieren, van het eerst nodige voorzien.

We gaan niet alle bijzonderheden opsommen deze keer. We volstaan met de weergave van datgene wat door de praeses van de kerkeraad in zijn welkomstoespraak werd gezegd, terwijl eveneens enkele fragmenten van de toespraak van ds Geersing zullen volgen.

Br. J. Cnossen sprak als volgt:

Ds en Mevr. Geersing, broeders en zusters, ik dacht, dat we deze avond niet beter konden beginnen, dan met elkander te zingen dat bekende lied uit Ps. 72: 'Mijn God, U zal ik eeuwig loven, omdat Gij het hebt gedaan', want zó ontvangen we toch ds. en mevr. Geersing in ons midden, niet als vrucht van schrijven en arbeid van de kerkeraad, maar als vrucht van het genadig welbehagen des Heren, dat Hij over ons beschikt heeft. En dan meende ik, dat we ook moesten lezen met elkaar psalm 138, wat ook begint met die lofprijzing aan de Here, nauw verbonden aan het heiligdom, Kerk van onze Here Jezus Christus, en dat we - we hebben deze psalm vaker met elkander gelezen, óók op de gemeentevergaderingen, wanneer we met elkaar toch wel in moeite en in druk zaten, wanneer er weer voorgelezen moest worden of meegedeeld moest worden, dat een van de beroepen dominees weer bedankt had, dan hebben we ons met elkaar ook willen vertroosten, juist met deze psalm 138, die zó heerlijk eindigt: De Here zal het voor mij voleindigen; Here, Uw goedertierenheid is tot in eeuwigheid, en wat hebben we u et elkaar gebeden: O Here, laat niet varen de werken Uwer handen. Wanneer we met elkander toch wel eens mismoedig waren - we brachten dan wel in rekening de positie en ontwikkeling van de kerken in Holland,

hoe daar de dominees moeilijk gemist kunnen worden, in alle strijd en zorg en moeite, maar we zagen toch ook op onze eigen gemeente en in dat lange vacant-zijn, in dat telkens weer zondag op zondag moeten luisteren naar het lezen van een preek - het wàs echt een beproeving van de Here en in het geloof hebben we telkens weer trachten te onderdrukken de vraag: Waarom deze weg, o God, en is het zó nog wel vol te houden, en is er zó nog wel toekomst ook voor de Kerk van onze Here Jezus Christus hier in Monte Alegre.

We hebben het metelkaar ons wel afgevraagd: Mogen we en kunnen we in deze omstandigheden nog verwachten dat er mensen zullen overkomen vanuit Holland, wanneer ze weten, dat hier geen herder en leraar is. En nu, vrij vlug, nadat de onderhandelingen hierover met de kerkeraad van Rouveen begonnen zijn, is ds Geersing al in ons midden.

Het is dan vanavond begroetingsavond in de strikte zin des woords - we noemen het ook wel eens een kennismaken, een avond om met elkaar kennis te maken. Het zal dan, ds en mevr., van Uw kant wel zo zijn, dat U met ons gaat kennismaken vanavond, en wij gaan ook kennismaken met mevrouw, maar ik geloof, dat je nooit beter kunt kennismaken met een dominee, dan dat je hem een keer hebt horen preken en de eerste preek van ds Geersing hebben we dus gisterenmiddag al gehoord en dat is ook een kennismaken geweest die we..... in elk geval stellen boven een kennismaking op een begroetingsavond. Want dat is toch altijd onze nood geweest dat we zo lange tijd verstoken waren van een eigen herder en leraar.

En dan vergeet ik natuurlijk niet die zes zondagen dat ds Braaksma hier heeft gepreekt, want dat was als het ware een oase in een woestijn waar je zo langs trekt, maar je weet, je moet zonder die oase weer verder. En je moet er weer door, zonder dominee. Maar daarom, ik geloof dat ik het rustig mag zeggen dat we allemaal heel blij zijn dat ds Braaksma in de gelegenheid was om hier zes zondagen te preken. En over de ene kant is het natuurlijk zo, dat we aan ds Braaksma misschien langer een blijvende band zullen hebben, dan aan ds Geersing. Ik hoop, ds en mevr., dat U mee door deze avond ook zult merken dat we dankbaar zijn.

En hiermee zou ik het nu eerst willen besluiten. Laten we, voordat we verder gaan met elkaar zingen Ps 138, het 2e en het 4e vers. "

Een enkel fragment van de toespraak, die ds Geersing aan het slot van de bijeenkomst hield volgt thans nog. De rede was te lang om haar hier in z'n geheel over te nemen. De stilistische weergave zou ook niet overal even goed mogelijk zijn geweest.

"Voorzitter, broeders en zusters, ik voel mij altijd het lekkerst op de preekstoel, ofschoon ik dus deze keer de preekstoel heb beklommen zonder een preekboekje.

Na onze vakantie - we zijn drie weken op Ameland geweest in de maand juni - kwamen we op zaterdag thuis, en de zondag daarop heb ik weer in mijn gemeente te Rouveen het Woord bediend. Na afloop van de middagdienst kreeg ik van de scriba de ingekomen stukken voor de eerstvolgende kerkeradsvergadering op maandagavond. Een mens ploft er dan ook zo weer in. Ik had mijn jaquet nog aan toe ik mij bevond op mijn studeerkamer, en ik zo die stukken doormam van wat er staat te gebeuren, en tot mijn verbazing bevond zich daartussen een brief uit het buitenland.

Ik nam die brief, ik las hem door met verbazing en verwondering. Want in die drie weken op Ameland heb ik geen seconde aan Brazilië gedacht. Ik ben tegelrecht naar mijn vrouw gelopen en heb gezegd: Nu moet je dit eens lezen. Wat er toen allemaal in mij omgegaan is kan ik ook eigenlijk niet onder woorden brengen, maar direct 's maandagsavonds is die brief voorgelezen en is daar breedvoerig over gesproken.....

"Ik heb ook met de kerkeraad alles overwogen, want dan staat er inderdaad toch veel te gebeuren. U moet bedenken, dat in een gemeente als Rouveen, een gemeente van 900 zielen, met ook een zeer grote jeugd -

t er vooral in wintertijd ontzaglijk veel te doen is.
 t ik b.v. in de afgelopen wintertijd drie weken geen avond bij mijn
 ouw gezeten heb. Want dan is het de grote campagne en dan is het
 orm druk, terwijl dat eigenlijk een gemeente is, wel, een gemeente
 de zondeval, maar toch niet slechter dan een andere gemeente, echt
 et, maar waar toch wel absoluut werk zou zijn voor twee predikanten.
 dan was het nog niet dat we ons zouden moeten vervelen, maar dat we
 g handen vol werk hadden. Toch heeft de kerkeraad tenslotte dus ge-
 end hier niet onderuit te kunnen.....

atuurlijk, de kerkeraad heeft gezegd - en ik kon daar volledig in
 egaan - we moeten natuurlijk noodzakelijke voorzieningen treffen.
 nmeer dat niet zou kunnen, kunnen we U niet laten gaan. Zeer terecht.
 mag U laten weten, dat de catechisaties doorgang vinden, dat we ge-
 lpen worden, niet door een consulent, want de gemeente van Rouveen
 niet vacant, maar door allerlei predikanten uit de omtrek, die ook
 amore, in alle liefde hun medewerking hebben gegeven, ook wat be-
 eft b.v. de preekvoorziening. Dat heb ik, al ben ik dat niet gewend,
 vanneer ik een zondag vrij ben -- ben ik hier ook een zondag vrij ?
 .... je wilt toch ook wel eens een keer in een andere gemeente
 eken is 't niet..... dat is gezond, en verandering van spijs doet
 en.....maar eh, zoals gezegd, de preekvoorziening moest geregeld
 den, en al doe ik dat dus zelf nooit, want dan zeg ik, als ik dan
 i zondag weg ben, he, U moet het altijd al met mij doen, dan mag U
 i ook kiezen wie U wilt uitnodigen, kerkeraad, dat moet u zelf weten.
 ar in dit geval ben ik voor de kerkeraad in de bres gesprongen en
 or de gemeente, want een scriba benadert een predikant anders dan
 i predikant een predikant. Dus op een gegeven ogenblik zei ik voor
 telefoon:"Hoor es joh, eh, nou niet flauw doen he ! Eh, nee, nou
 et flauw doen!" Het was ook nog al vrij in het beginstadium, dat
 and zei: "Ja, een zondag op Rouveen komen preken ?" Ik zei: "Ja,
 moet je doen, Je bent hier nog nooit geweest man. Gebrek aan je
 roeding!" "Jawel", werd er dan gezegd, "maar wanneer?" "Nou, kies
 ar!" "Kiezen ?" "Ja zeker, kies maar". "Ja nou, welke maand dan ?"
 an niks schelen man, 't eerste halve jaar". "Eh, eh, 't eerste halve
 ar ?? Schei je er mee uit ?" "Nou, zei ik, " in deze zin, ik hoop
 ar Brazilië te gaan!" En dat was dan ook even de ernstige moot, dat
 zei:"Hoor es, als Rouveen mij laat gaan, dat is een flinke aderla-
 ag." Niet dat ik zo'n geweldige goeie dominee ben, maar gelet op het
 k, U moet dat met mij ook maar op hoge prijs stellen, dat Rouveen
 dit verlot gegeven heeft.....

preekvoorziening is totaal rond, tot en met maart, en dat op de
 den, dat Rouveen diensten heeft, ook nog niet zo van passen en meten,
 , nee.....

lereerst is het dus zo, dat mijn vrouw mij toestemming had gegeven
 alleen te gaan. Het is bij de familie Alkema in Hooghalen begonnen,
 llen welbekend, die zeiden tegen mij, toen ik daar zat en naar bin-
 viel: "U gaat toch niet alleen dominee ?" Ik zei: "Watblief ?"

U gaat toch niet alleen ?" "Ja, wat dan ?" "Ach, U gaat toch met
 vrouw en kinderen ?" "Ja maar man, hoe moet dat ?" "Ja, maar, maar,
 te Alegre, MONTE ALEGRE! ...!", en toen begon hij mij daar toch een
 k op te snijden over Monte Alegre !!

r het mooiste is, dat ik moet bekennen, dat hij nog gelijk gehad
 ft ook ! Zo in de geest van:"O, dominee, daar moet je niet tegen op
 n, dat wordt daar allemaal wel geregeld!" "Ja," ik zeg, "man, maar
 met mijn vrouw en drie kinderen!" "Ah, in de pastorie !" Ik zeg:
 de pastorie ?" "Ja, staan meubels in. En alles wordt wel aange-
 ht!". Inderdaad, zo is het begonnen.

, let wel, ik zou eerst alleen gaan. Ah, 't is veel beter samen he !
 l beter. Want gegarandeerd, dat U na twee maanden mij ging aankijken
 de manier van: heeft hij ook heimwee naar z'n vrouw ? Ja, ja, dat
 U vast gedaan, he, en dan denken: zou hij ook denken: waren die

maand maar om ? En dat hoeft U dus nu niet te doen! .....

"Ik meen te mogen stellen: Johannes 3: Een mens kan geen ding aannemen als het hem uit de hemel niet gegeven is.

Je vraagt je af: Is het mijn taak om daar heen te gaan naar Brazilië ? Om daar te helpen. Dat komt dan vóór je. En dan heb je niet direct het antwoord daarop. Ik geloof stellig, dat de Here ook spreekt in de feiten en dat de Here dat ook in dezen heeft gedaan.....

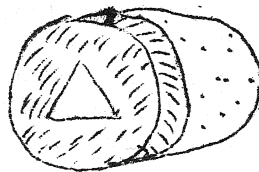
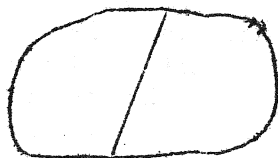
"Stellig zal bij U de vraag wel eens opgekomen zijn, ook in verband met emigratie, ja, 't gaat allemaal zo moeilijk, en wat vraagt de Here van ons, wat wil Hij van ons ? Wat hebt U in de weken, die achter ons liggen, als gemeente een taak gehad ten opzichte van de familie Braak-sma. Ik kan ook getuigen, waar ik gesprekken heb gehad met broeders uit Assen, dat men U zeer erkentelijk is - ik weet niet precies hoe ik het moet uitdrukken - voor alles, wat U voor de fam Braak-sma hebt betekend. Stel voor dat ze reeds in Campinas waren gearriveerd, wat had dat een moeite en een zorg gegeven, maar dat U als gemeente, bent opgestaan als één man, om deze familie op de handen te dragen, dat is óók van de Here, dat heeft de Here U gegeven, die taak, en U heeft zich van die taak gekweten. Assen is U zeer dankbaar. Mierover moet U eens doordenken, nadenken. Bindt zoiets al niet samen, vooral in moeilijke situaties, want dan moet je elkaar tot een hand en een voet zijn.....

".....En als ik dan aan vanavond denk, dan zeg ik: tjonge, tjonge wat bent U gezond. Wat zijn dit gezonde kinderen, die hier maar even-tjes, alsof het niets is blokfluit spelen, zingen, zelfs alleen zingend die voordragen, en dan kijk je ze aan en dan denk je, ze zijn ook nog voor geen cent zenuwachtig ook! Ik vind dat geweldig en ik heb daar erg van genoten. Ik spreek natuurlijk ook namens mijn vrouw, dat begrijpt U wel. We hebben er samen erg van genoten. En eh, ik heb vanavond naar jullie geluisterd, en ik zou zeggen, nu komt de tijd ook, dat jullie eens een keer naar mij gaan luisteren. Dat wil zeggen, op de catechisatie. Ja, eerlijk is eerlijk, ik heb hier stil zitten te luisteren, en nu jullie naar mij. Ik zou willen voorstellen, we gaan morgenavond beginnen, vindt je niet ? 'k Ben er nu toch !.....

"Verder is mij opgevallen: U hebt hier rode rozen! Ik dank U voor Uw liefde..... Dat is dan een liefde op het eerste gezicht. (Zo was 't bij ons ook he! Dat zal ik U nog wel eens vertellen, hoe dat gegaan is. Ik kan vanavond ook direct niet alles vertellen. Stel je voor, je moet ook wat in je zak houden. We hopen hier nog wel eens vaker te zitten, lijkt mij.) Maar, die rode rozen spreken voor mij boel delen. Willen wij ook, in dit halve jaar dat voor ons ligt, kunnen werken, dan is het noodzakelijk, dat ik een beroep doe op Uw vertrouwen. Daarvoor moeten wij elkaar onze harten geven. U kunt op het mijne rekenen, want als ik het van U vraag moet ik het ook geven, want anders gaat het niet. De liefde kan niet van een kant komen. U kunt op mij rekenen, nogmaals, naar wat de Here mij gegeven heeft aan gaven en aan krachten wil ik doen wat in mijn vermogen is om dit half jaar zo onder U werkzaam te zijn, dat we de Here ook in de toekomst hartelijk kunnen danken. Daarnaast roep ik U op: geeft U mij vertrouwen; laten we ons allen stellen onder de tucht van het Woord van God. Dat kost ons allen zelfverloochening, maar laten wij voor ogen houden wat de Here van ons vraagt, wat Hij wil, opdat Hij ook in welgevallen op Uw gemeente neer kan zien en U kan zegenen, wat Hij in het verleden heeft gedaan, naar mijn vaste overtuiging. Want als ik ook lees, hoe het gegaan is bij de instituering van de kerk in 1952 en daarna, wat de Here heeft gegeven - ik hoef alleen maar te noemen, dat Hij U gegeven heeft het melkmonopolie, hoe U daar stil onder geworden bent, als een gave des Heren - dan zeg ik: Als de Here daarmee begonnen is, is Zijn hand dan nu verkort, dat Hij het nu niet meer kan doen ? Als de Here het niet doet, waar komt dat dan van ? Moeten we ons bekeren ? Moeten harde harten gebroken worden ? Moeten wij weer naar elkaar toe ? Ik weet het niet. - Ik zal graag onder U werken....." R1

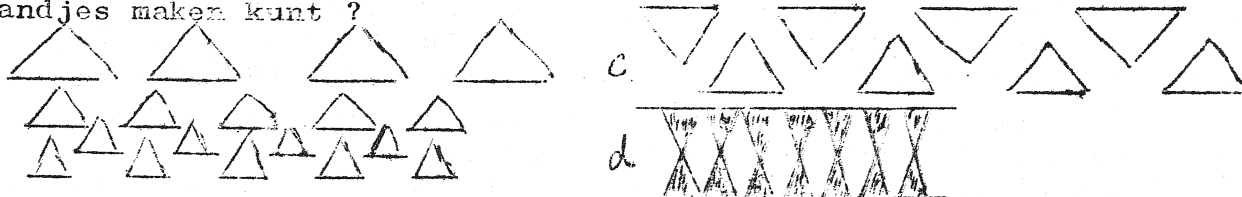
JEUGDRUBRIEK

Hebben jullie wel eens aardappelstempelen gedaan? Het is heel niet moeilijk en je kunt er heel leuke versieringen mee maken. Hoe het gaat? Doe maar mee.

1. Een aardappel doorsnijden. 2. In iedere helft een vorm uitsnijden zoals b.v. de tekening aangeeft. Je kunt ook andere vormen, rondjes, vierkanten of letters maken. Zorg dat de vormpjes voldoende hoog zijn, dus rondom ongeveer 1 cm wegsnijden. Is dit klaar, dan kunnen we met het stempelen beginnen.

Op een krant leggen we het vel papier, waarop we gaan stempelen. We zetten het vel papier met een plakbandje vast, omdat het anders onder het stempelen gaat verschuiven. Hebben we een stempelkussen, dan kunnen we dat gebruiken en anders maak je een beetje verf van de erfkaart klaar. Eerst even oefenen op een los velletje. Zie je wel, dat je met één vormpje (hier het driehoekje) heel wat verschillende andjes maken kunt?

Probeer, dat zijn even een beetje oefenrandjes. Weet je, wat je er b.v. mee versieren kunt? Een lange reep papier, waarop je kaarten kunt plakken, of de buitenkant van een fotoboekje, of een lijstje rondom een mooie kaart. Probeer er iets moois van te maken JCD

HET WEEROVERZICHT

De laatste cijfers, die U in dit blad gezien hebt waren t.m. april. Nu volgen de cijfers van de maanden mei t.m. september.

<u>aand</u>	<u>Max.temp.</u>	<u>Min.temp</u>	<u>Regen</u>	<u>Regen '67</u>	<u>Gem. in 14</u>
mei	24,5	4,7	47,0	4,5	98,2
juni	28,8	6,8	64,9	216,6	90,7
juli	25,3	6,8	27,1	131,7	71,6
augustus	24,7	7,0	88,2	28,7	66,3
september	27,3	9,7	36,0	70,4	106,7

In de 4e kolom ziet U de mm regen in dezelfde maanden van 1967. De laatste kolom geeft de cijfers van het gemiddelde over 14 jaren. Nu zien we dus, dat vooral Juli en September in dit jaar erg droog waren. Gelukkig hebben we, nu we dit schrijven al meer dan 100 mm afgeapt, zodat we nu bij de dag kunnen zien, dat de gewassen groeien.

M. Groenveld.

De HERE deed wederom een gezond kindje geboren worden, een meisje, dat de namen

JOHANNA EDITH
ontving.

Zij is de dochter van

R. Nauta en

I. Nauta-Janssens

en het zusje van Reinder, Willemien en
Peter.

Monte Alegre, 7-10-68.